

**SVEUČILIŠTE U SPLITU
FILOZOFSKI FAKULTET**

Odsjek za sociologiju

Predmet: *Suvremene metodološke paradigme u sociologiji 2*

Akademska god. 2008/09.

Studentica: Vicko Tomić

**« SPECIFIČNOSTI NARATIVNE STUDIJE »
(metodološki esej)**

recenzentice: prof.dr. Anči Leburić (Filozofski fakultet u Splitu)

Zorana Šuljug Vučica, asistentica (Filozofski fakultet u Splitu)

Esej je recenziran 01.06.2010. i postavljen na službenoj web stranici

Odsjeka za sociologiju Filozofskoga fakulteta u Splitu

(www.ffst.hr/dokumenti/izdavastvo/studentski/sociologija/index.htm)

Narativne se studije u društvenim istraživanjima počinju koristiti relativno kasno, tek od sredine 90ih 20.stoljeća. Razlog tome leži upravo u njezinim specifičnostima.

Narativnu studiju je najjednostavnije opisati kao studiju životnih priča, budući da tako i nastaje. Istraživač kroz razgovor s ispitanikom, koji je pomno odabran, prikuplja činjenice o njegovom životu, poput bračnoga statusa, zanimanja, djetinjstva, služenja u vojsci i slično. Nakon toga, metodom eliminacije odbacuje sve nerelevantne podatke, te se koncentrira na ono bitno za predmet istraživanja.

Zbog načina na koji se studija gradi, bitno je postojanje emotivne zavisnosti između ispitanika i istraživača. Cilj istraživanja ne mora biti nužno empirijsko testiranje postavljene hipoteze, već može na primjer služiti i podizanju svijesti o određenom problemu, kao i inspiracija za druga, „tradicionalnija“ istraživanja.

Ovakve studije nisu izbjegle kritike. Smatrane su više umjetnošću, nego znanost, a prigovori su upućivani i na račun nereprezentativnosti, s obzirom da se više odnose na pojedinca negoli na društvo. Međutim, važno je istaknuti da su novosti u znanosti oduvijek predmetom kritike stoga ih ne valja olako odbacivati. Isto tako, narativne studije mogu u kombinaciji s drugim metodama pružiti vrijedne informacije i to upravo radi svojih specifičnosti.